

https://sl.wikipedia.org/wiki/Janez_Hladnik

Janez Hladnik, [slovenski rimskokatoliški duhovnik](#), [misijonar](#) in organizator, * [22. december 1902](#), [Rovte](#), [Avstro-Ogrska](#), † [20. junij 1965](#), [Buenos Aires](#), [Argentina](#).

Rodil se je v družini malega kmeta Ignacija in gospodinje Frančiške Hladnik rojene Čuk. Ljudsko šolo je obiskoval v rojstnem kraju in [Škofji Loki](#), gimnazijo in [bogoslovje](#) pa v [Ljubljani](#). [V mašniška je bil posvečen](#) 29. junija 1927. Kot [kaplan](#) je služboval v [Metliki](#), [Zagrebu](#) in [Kostanjevici na Krki](#). Na željo škofa [Gregorija Rožmana](#) je leta 1936 odšel v Argentino, da prevzame duhovno oskrbo za okoli 20.000 slovenskih izseljencev. Po prihodu v novo domovino je stopil v stik z [Izidorjem Cankarjem](#), ki je prav takrat postal veleposlanik [Kraljevine Jugoslavije](#) v Argentini. Skupaj sta dosegla, da so slovenske šolske sestre, ki so že delovale v Buenos Airesu prišle do lastnega zemljišča in zgradb v mestni četrti Paternalu, ki je bilo središče izseljencev s [Primorske](#). Tu so ustanovili slovensko osnovno šolo, ki se je kasneje, ko so argentinske oblasti ukinile zasebne narodne šole spremenila v zavetišče za fante. Prav tako se je tu začela redna nedeljska [maša](#) za Slovence. Hladnik je tu organiziral slovenski [cerkveni pevski zbor](#) ter vodstvo poveril priznanemu [zborovodji Cirilu Jekšetju](#) (za njim pa je kasneje zbor prevzel [Bogomir Špacapan](#)). Odslej je Paternalu postal središče slovenskega verskega in kulturnega življenja v Argentini. Hladnik je prevzel tudi vodenje in uredništvo revija Duhovno življenje. Po prevzemu revije je začel potovati po Argentini s ciljem, da odkrije čim več slovenskih izseljencev, zlasti tistih, ki so izgubili stike z rojaki ne le v Argentini, temveč celo z domačimi v domovini in jih skušal povezati med seboj. V tem pogledu je opravil veliko humanitarno delo. Njegovi [potopisi](#), ki jih je objavljal v Duhovnem življenju so bili večkrat pravi sezname na novo odkritih Slovencev.^[1]

Po koncu [2. svetovne vojne](#) se začenja novo in morda najtežje obdobje Hladnikovega delovanja v Argentini. Vojna vihra in dogodki po njej so iz domovine ponovno pregnali okoli 20.000 Slovencev. Hladnik je začel takoj ukrepati. Po neuspešnih dogovarjanjih in posredovanjih pri oblasteh je dosegel sprejem pri predsedniku [Peronu](#). Odslej je po Hladnikovem posredovanju okoli 10.000 Slovencev dobilo upanje, delo in dom med argentinskim ljudstvom. In ko so begunci prihajali skupina za skupino, jim je iskal možnost za uveljavitev v novi domovini, reševal zapletene primere in jim pomagal v začetnih težavah. Trajen spomenik pa si je postavil z ustanovitvijo naselja v Lanúsu, ki je tudi uradno dobilo ime Villa Eslovena - Slovenska vas. Zadnjih 15 let je kot pravi misijonar preživel v enem najbolj revnih predelov Buenos Airesa. Tu je bil zaradi velikih zaslug imenovan za [monsinjorja](#). Njegovi spomini Od Triglava do Andov ([COBISS](#)) so leta 1978 izšli pri [Mohorjevi družbi](#) v [Gorici](#).^[1]